

1572.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie sposobu sporządzania kosztorysu urzędowego.

Na podstawie § 13 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kosztorys urzędowy powinien obejmować dokładny opis techniczny projektowanej roboty, tj. czynności i materiałów, które są konieczne do całkowitego jej wykonania, z podaniem cen i ilości we właściwych jednostkach wymiarowych.

2. Kosztorys urzędowy należy sporządzić w sposób następujący:

a) całość robót objętych kosztorysem dzieli się na odpowiednie działy; każdy dział składa się z pewnej ilości pozycji robót, oznaczonych numeracją bieżącą dla całego kosztorysu;

b) w kosztorysie należy szczegółowo określić, jakie materiały powinien dostarczyć wykonawca a jakie zamawiający i na jakich warunkach;

c) w każdej pozycji kosztorysu należy podać osobno odpowiednią cenę jednostkową materiałów i osobno cenę jednostkową robocizny danej pozycji robót, a nadto ogólny koszt każdej pozycji i działu oraz całości robót; określanie robót ryczałtowo lub bez podawania ilości dopuszczalne jest tylko w wyjątkowych przypadkach, wymagających uzasadnienia.

3. Opisy poszczególnych pozycji kosztorysu powinny być jasne, dokładne i wyczerpujące oraz w zasadzie zgodne z normami, ustalonymi przez Polski Komitet Normalizacyjny.

§ 2. 1. Ceny jednostkowe poszczególnych pozycji kosztorysu urzędowego, o których mowa w § 1 ust. 2 lit. c), powinny być w zasadzie oparte na analizie robót.

2. W przypadkach wyjątkowych ceny jednostkowe drobniejszych pozycji kosztorysu mogą być ustalone bez przeprowadzenia analizy przez porównanie z aktualnymi cenami na podobne roboty, otrzymanymi na przetargach, z tym jednak zastrzeżeniem, że w ten sposób przeprowadzone obliczenie kosztu części robót nie może przekraczać 20% ogólnej kwoty kosztorysu.

3. W przypadkach, gdy kosztorys dotyczy robót budynkowych lub instalacyjnych, przy ustalaniu cen jednostkowych należy opierać się na obowiązujących cennikach robót, wydawanych przez Ministerstwo Budownictwa lub podległe mu urzędy, przeznaczonych dla okręgu i warunków lokalnych, odpowiadających warunkom miejsca wykonania robót; analizę, o której mowa w ust. 1, należy stosować w przypadkach, kiedy brak takich cenników lub gdy w cennikach nie zamieszczono normy dla danej pozycji kosztorysu.

§ 3. 1. Kosztorys urzędowy powinien być poparty szczegółową analizą robót.

2. Celem analizy robót jest wyliczenie ceny jednostkowej robót poszczególnie dla każdej pozycji kosztorysu.

3. Przy sporządzaniu analizy należy uwzględnić miejscowe stosunki i szczególne warunki mające wpływ na wysokość kosztu robót.

4. W analizie należy podać źródła, z których zostały zaczerpnięte normy oraz wskazać podstawy, na których oparte kwoty przyjęto do analizy.

5. W przypadkach, przewidzianych w § 2 ust. 2 i 3, analizy robót nie przeprowadza się.

§ 4. 1. Kosztorys urzędowy zamawiający powinien w zasadzie sporządzać we własnym zakresie.

2. W przypadkach uzasadnionych zamawiający może powierzyć opracowanie kosztorysu urzędowego osobie postronnej, co jednak nie zwalnia go od odpowiedzialności za prawidłowość i wiarygodność tego kosztorysu. Kosztorys taki podlega zatwierdzeniu przez władzę przełożoną zamawiającego.

3. W przypadku konieczności udzielenia osobie postronnej zamówienia na opracowanie kosztorysu urzędowego, należy wykluczyć od wykonania tego świadczenia osoby zainteresowane w wykonaniu robót.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

1573.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 27 września 1950 r.

w sprawie szczegółowego postępowania w dziale Ministerstwa Komunikacji przy udzielaniu zamówień w trybie bezprzetargowym osobom innym, niż wymienione w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 52 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organ udzielający zamówienia zaprasza listem poleconym do złożenia ofert kandydatów dających rękojmię należytego wykonania zamówienia, wskazując w piśmie przedmiot, miejsce, termin oraz warunki wykonania zamówienia.

2. W zaproszeniu do złożenia oferty należy również wskazać termin, w którym pożądane jest nadesłanie oferty.

3. W przypadkach, gdy udzielenie zamówienia następuje na podstawie § 18 lit. a) lub b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) lub gdy rozesłanie zaproszeń do większej ilości osób mogłoby zagrozić ujawnieniem tajemnicy państwowej lub wojskowej, ilość zaproszonych osób można ograniczyć nawet do jednej osoby.

§ 2. 1. W ofercie powinien być określony przedmiot świadczenia, cena jednostkowa i suma ogólna oraz termin wykonania.

2. W przypadku, gdyby oferent nie podał okresu, w ciągu którego jest związany ofertą, oferta powinna być rozpatrzona w ciągu jednego miesiąca.

§ 3. 1. Oferent może złożyć ofertę na wykonanie całości lub tylko części zamówienia.

2. Oferentowi, który złożył ofertę na wykonanie całości zamówienia, można dać do wykonania oparte na niej zamówienie częściowe z zastrzeżeniem:

a) że zamówienie częściowe będzie udzielone po tej samej cenie i na tych samych warunkach, jak było przewidziane w ofercie,

b) że zamówienie obejmie co najmniej 50% wartości oferowanego świadczenia.

§ 4. 1. Po upływie terminu, wskazanego w § 1 ust. 2, organ udzielający zamówienia przystępuje do rozpatrzenia ofert bez względu na ich ilość.

2. Podczas badania ofert organ udzielający zamówienia może wezwać wybranego oferenta lub oferentów i przeprowadzić z nimi dodatkowe pertraktacje; w przypadku, gdyby takie pertraktacje doprowadziły do zmiany warunków, oferent zamieszcza i podpisuje właściwą zmianę na oryginale oferty.

3. Przy badaniu ofert uwzględnia się obok cen i jakości również wszystkie inne czynniki, które wywierają wpływ na rzeczywistą wartość oferty.

4. W toku badania ofert na dostawę i usługi organ rozpatrujący przetarg sprawdza, czy żądane przez oferentów ceny mieszczą się w granicach cen obowiązujących, bądź zwraca się w razie potrzeby do właściwych władz lub organizacji o zatwierdzenie cen stosownie do obowiązujących przepisów.

5. Przy robotach, opartych na kosztorysie, organ rozpatrujący oferty sprawdza, czy ważne złożone oferty obejmują wszystkie roboty, a następnie, czy sumy iloczynów cen jednostkowych przez ilości jednostek wymiarowych poszczególnych pozycji kosztorysów ofertowych zgodne są z kwotami ogólnymi tych kosztorysów; w przypadku stwierdzenia różnic za podstawę oceny oferty bierze kwoty, jakie otrzyma się przy sprawdzeniu.

6. Porównywać należy ceny jednostkowe poszczególnych pozycji kosztorysu ofertowego z kosztorysem urzędowym; przyjęcie cen jednostkowych wyższych niż w kosztorysie urzędowym jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych przypadkach i wymaga szczegółowego uzasadnienia; przekroczenie z tego powodu kosztorysu urzędowego nie może przewyższać 5% kwoty ogólnej tego kosztorysu.

7. Ze szczególną ostrożnością należy analizować oferty, które są niższe od kosztorysu urzędowego celem ustalenia, czy oferty te są solidne lub czy kalkulacja ich jest realna.

8. Porównywać należy również stosunek kosztorysów